

פרק עשרים ושנים

מֶרֶן הַ"חֲזוֹן אִישׁ" זי"ע: הוֹקְרָה לַיהוּדִי שֶׁהֲצִיל אֶת עוֹלָם הַתּוֹרָה וְהִשִּׁיבּוֹת

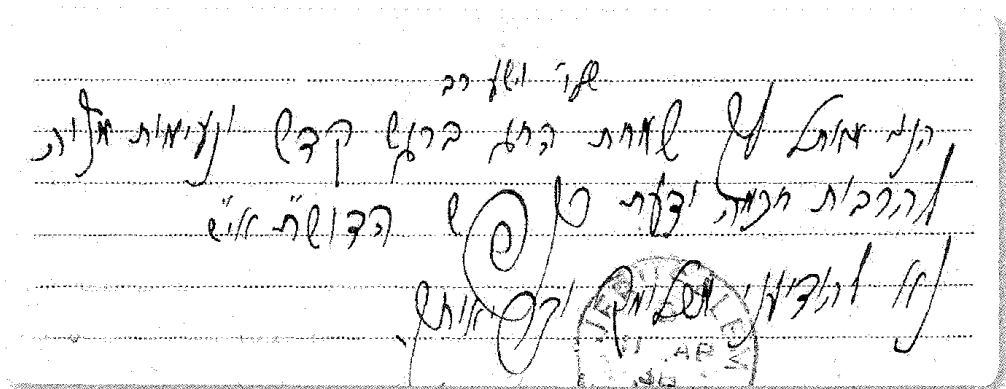
מֶרֶן הַ"חֲזוֹן אִישׁ" זי"ע בְּבֵר מִצְוָה

במוצאי שבת פרשת וירא, כ' במרחשון תשי"ג נערכה סעודת הבר מצוה של אחי הגאון החסיד הרב צבי יצחק אברמוביץ ז"ל, שכרבות השנים התמנה לרבה של הקריה החסידיית בחצור הגלילית ומאוחר יותר לרבה של חצור הגלילית. היות שאבי מורי ז"ל שהיה בארצות הברית בתקופה שקדמה למועד החגיגה, הוטל עלי, בהיותי בחור בן שבע עשרה, לתכנן ולארגן את האירוע. הוזמנו האולם ושירותי ההסעדה (קייטרינג), הודפסו ההזמנות ונשלחו למאות איש ובראשם רבנים ודיינים, אישי ציבור, חברי מועצת העיריה והמועצה הדתית, קרובים וידידים.

ימים אחדים לפני מועד סעודת הבר מצוה חזר אבי מורי ז"ל ממסעו בארצות הברית, וכמובן מיהר להשלים את ההזמנות שאותן לא יכולתי אני

לעשות, כלומר לגשת באופן אישי ולהזמין בכל הכבוד הראוי את האישים החשובים ביותר להשתתף בשמחתו.

כאשר ביקר אצל הרב מפוניבז' זצ"ל, שכדרכו בכל פעם שנפגשו התנשק עמו, נענה הרב להזמנה, אך לפתע שאל: "האם הזמנת גם את ה"חזון איש"? אבי מורי ז"ל השיב שלא עלה בדעתו כלל להטריח את ה"חזון איש" לבוא לתל אביב לחגיגת הבר מצוה. אמר לו הרב מפוניבז' זצ"ל: "לך להזמין אותו, אליך הוא יבוא" (צו אייך וועט ער קומען).

כתב יד קדשו של מרן ה"חזון איש" זי"ע (מאוסף חתני ר' נחמיה בלושטיין הי"ו)

אבי מורי ז"ל עשה כעצתו והלך עם אחי, חתן הבר מצוה, לבית ה"חזון איש", להזמינו לסעודת המצוה. ה"חזון איש" זי"ע השיב בחיוב על ההזמנה, אך הציג שני תנאים לבואו: האחד – שנער ה'בר מצוה' ילמד בישיבה עד לנישואיו, והשני – שהוא, ה"חזון איש", לא יטול ידיו לסעודה. אבי מורי ז"ל ענה כמובן ששני התנאים מקובלים עליו, וכולם ציפו בהתרגשות לחגיגה.

במוצאי שבת נערכה הסעודה באולם 'סיני', שמעל בית הכנסת הגדול ברחוב אלנבי. באופן נסיעתם של גדולי הדור לסעודת המצוה יש כדי להעיד על מדת החסכון שבה נהגו באותם הימים: בהתאם לבקשת אבי מורי ז"ל מידידו הרב זלמן ינקלביץ ז"ל, הוא הזמין לביתו מונית (באותם הימים היו במונית שבעה מקומות), ונסע תחילה לבית ראש העיר ר' יצחק גרשטנקורן ז"ל, משם נסעו לבית רבה של 'זכרון מאיר', הרב וואזנר שליט"א, ואספוהו, משם נסעו לגבעת ישיבת פוניבז' ואז הצטרף לנסיעה הרב מפוניבז' זצ"ל, ולבסוף נסעו כולם לבית ה"חזון איש" זי"ע, ואף הוא הצטרף לנסיעה.

כאשר הגיע ה"חזון איש" לאולם, שהיה מלא מפה לפה, קם כל הקהל על רגליו לכבודו. הדבר היה כשנה לפני פטירתו, זמן קצר לאחר ביקורו המפורסם של ראש הממשלה בן גוריון אצלו בענין גזרת ה'שירות הלאומי' לבנות דתיות. הפגישה הזאת עוררה רעש גדול, ובעקבותיה התפרסם שמו של ה"חזון איש", שעד אז לא היה ידוע כל כך בקרב הציבור הכללי. גם האורחים שלא נמנו

מרן ה"חזון איש" זי"ע: הוקרה ליהודי שהציל את עולם התורה והשיבות

עם הציבור החרדי עמדו על רגליהם זמן ממושך, כדי לראות את האישיות החשובה שבן גוריון שיחר לפתחה.

חתן הבר מצוה בדרשתו. משמאל לימין: המחבר, הרה"ר רא"י אונטרמן, מרן ה"חזון איש", חתן הבר מצוה, הרה"ר ר' מ' טולדנו, הרב ד"ר שמואל גרינברג יו"ר המועצה"ד, הרב מנחם הגר, ראש עיריית בני ברק ר' יצחק גרשטנקורן

חתן הבר מצוה, מרן ה"חזון איש" והרה"ר רא"י אונטרמן

ה"חזון איש" זי"ע שהיה במקום זמן רב, עד לאחר ברכת המזון. כאשר החל חתן הבר מצוה להשמייע את דרשתו, ניסו להפסיקו בשירה כנהוג, אולם ה"חזון איש" הורה לו להמשיך, והוא סיים לומר את כל הדרשה, לרבות נאום ברכה להורים ולאורחים הנכבדים. את הדרשה ואת הנאום למד אחי אצל הרב מרדכי יפה-שלזינגר זצ"ל.

ה"חזון איש" התרשם מאד מהבחור הבר מצוה, וטרם צאתו הפטיר בשבחו באומרו בחיבה לאבי מורי ז"ל: "באתי בגינו ולא בגינך".

לימים סיפר מרן ה"פני מנחם" זי"ע כי במצות מרן ה"בית ישראל" זי"ע נסעו הוא והרב פנחס לוין ז"ל במוצאי שבת לחגיגת הבר מצוה בתל אביב. כדי

להגיע במועד, הורה להם מרן ה"בית ישראל" זי"ע לא לשבת ב"טיש" בסעודה שלישית. שניהם נעמדו ליד החלון שדרכו הוכנסה התקרובת ל"טיש", ומשם הם אמרו לרבי "לחיים" וזאת כדי שמיד עם צאת השבת יוכלו לצאת לדרך.

מרן ה"חזון איש" זי"ע לוחץ את ידו ומברך את חתן בר המצוה

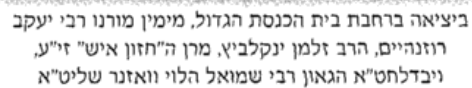
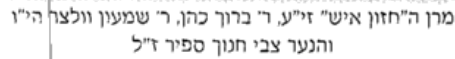
הרב מפוניבז' נושא דברי ברכה לחתן בר המצוה, אשר באותה שנה החל ללמוד בישיבת פוניבז' במשך שש שנים והרב קרא עליו "האתרוג של הישיבה"

מרן ה"חזון איש" זי"ע יוצא משמחת הבר מצוה. מימין: הרב זלמן ינקלביץ, משמאל: ר' שמעון וולצר הי"ו מאחור: הרב זליג פריבלסקי, ונאמן ביתו של מרן ה"חזון איש" זי"ע הרב החסיד ר' זליג שפירא ז"ל

כשהגיעו לחגיגת הבר מצוה ראו להפתעתם שמרן ה"חזון איש" זי"ע

נמצא במקום. כאשר הציגו את מרן ה"פני מנחם" בפני ה"חזון איש" הוא שוחח אתו ארוכות, וכשעזב ה"חזון איש" את האולם ליווה אותו מרן ה"פני מנחם" זי"ע ושמע שאמר לנאמן ביתו הרה"ח ר' זליג שפירא ז"ל: "באתי כדי לחזק את היידישקייט בתל אביב..."

בית הבנסת דחסירי לעלוב, בית דוד"

דחוב נחלת בנימין 64 — תבתי דאר 676

ב"ה, יום 44/47 22/10/90

[illegible]

מכתב ברכת האדמו"ר מלעלוב זצ"ל לשמחת בר המצוה